

shariatkhoda.org

ضمیمه ۵e: حمل‌ونقل در روز سبت

این صفحه بخشی از مجموعه‌ای دربارهٔ فرمان چهارم، یعنی سبت است:

۱. ضمیمه ۵a: سبت و روز رفتن به کلیسا، دو چیز متفاوت
۲. ضمیمه ۵b: چگونه سبت را در دوران معاصر رعایت کنیم
۳. ضمیمه ۵c: به‌کارگیری اصول سبت در زندگی روزمره
۴. ضمیمه ۵d: خوراک در روز سبت — راهنمای عملی
۵. ضمیمه ۵e: حمل‌ونقل در روز سبت (صفحهٔ کنونی).
۶. ضمیمه ۵f: فناوری و سرگرمی در روز سبت
۷. ضمیمه ۵g: کار و سبت — رویارویی با چالش‌های دنیای واقعی

در مقالهٔ پیشین، خوراک در روز سبت را بررسی کردیم؛ اینکه چگونه آماده‌سازی، برنامه‌ریزی و قاعدهٔ ضرورت می‌توانند یک منبع بالقوهٔ تنش را به زمانی سرشار از آرامش تبدیل کنند. اکنون به حوزهٔ دیگری از زندگی امروزی می‌پردازیم که در آن نیازی فوری به همین اصول وجود دارد: **حمل‌ونقل**. در دنیای امروز، خودروها، اتوبوس‌ها، هواپیماها و برنامه‌های درخواست خودرو، سفر را آسان و راحت می‌کنند. با این حال، فرمان چهارم از ما می‌خواهد که مکث کنیم، برنامه‌ریزی کنیم و از کارهای معمول دست بکشیم. درک چگونگی کاربرد این فرمان در سفر می‌تواند به ایمانداران کمک کند تا کار غیرضروری انجام ندهند، قداست این روز را پاس بدارند و روح واقعی استراحت آن را حفظ کنند.

چرا حمل‌ونقل اهمیت دارد

حمل‌ونقل مسئلهٔ تازه‌ای نیست. در دوران باستان، سفر با کار پیوند داشت؛ حمل کالا، رسیدگی به حیوانات یا رفتن به بازار. یهودیت ربانی قواعد مفصلی دربارهٔ مسافت‌های سفر در روز سبت وضع کرد؛ به همین دلیل، در گذشته بسیاری از یهودیان پایبند به احکام، نزدیک کنیسه‌ها زندگی می‌کردند تا برای شرکت در مراسم پیاده بروند. امروزه مسیحیان با پرسش‌های مشابهی دربارهٔ رفتن به کلیسا در روز سبت، دیدار با خانواده، شرکت در جلسات مطالعهٔ کتاب‌مقدس یا

انجام کارهای رحمت‌آمیز، مانند ملاقات با افراد در بیمارستان یا زندان، روبه‌رو هستند. این مقاله به شما کمک می‌کند دریابید که اصول کتاب‌مقدسیِ آماده‌سازی و ضرورت چگونه در سفر کاربرد دارند و بتوانید دربارهٔ زمان و چگونگی سفر در روز سبت، تصمیم‌هایی حکیمانه و سرشار از ایمان بگیرید.

سبت و حضور در کلیسا

یکی از رایج‌ترین دلایل سفر ایمانداران در روز سبت، **شرکت در مراسم کلیسا** است. این قابل درک است؛ گرد هم آمدن با دیگر ایمانداران برای پرستش و مطالعه می‌تواند روح‌بخش باشد. با این حال، مهم است آنچه را پیش‌تر در ضمیمه 5a این مجموعه روشن کردیم، به یاد داشته باشیم: **رفتن به کلیسا در روز سبت بخشی از فرمان چهارم نیست** (مقاله را بخوانید). فرمان این است که باید از کار دست کشید، این روز را مقدس داشت و استراحت کرد. هیچ جای متن نمی‌گوید که در روز سبت «باید به مراسمی بروید» یا «باید به عبادتگاه خاصی سفر کنید».

خود عیسی در روز سبت به کنیسه می‌رفت (لوقا ۱۶:۴)، اما هرگز این کار را به‌عنوان الزامی برای پیروان خود تعلیم نداد. شیوهٔ عمل او نشان می‌دهد که گرد هم آمدن مجاز است و می‌تواند سودمند باشد، اما قاعده یا آیینی را مقرر نمی‌کند. سبت برای انسان ساخته شد، نه انسان برای سبت (مرقس ۲۷:۲)، و اساس آن **استراحت و قداست است، نه سفر یا حضور در یک نهاد**.

برای مسیحیان امروزی، این بدان معناست که **حضور در کلیسایی که سبت را نگاه می‌دارد، اختیاری است، اما الزامی نیست**. اگر دیدار با دیگر ایمانداران در روز هفتم برای شما مایهٔ شادی و رشد روحانی است، آزادید چنین کنید. اگر رفت‌وآمد به کلیسا تنش ایجاد می‌کند، آهنگ استراحت را بر هم می‌زند یا شما را مجبور می‌کند هر هفته مسافت‌های طولانی رانندگی کنید، به همان اندازه آزادید در خانه بمانید، کتب مقدس را مطالعه کنید، دعا کنید و روز را با خانواده بگذرانید. نکتهٔ اصلی این است که نباید رفت‌وآمد به کلیسا را به عادتی خودکار تبدیل کنید که همان استراحت و قداستی را تضعیف می‌کند که می‌کوشید حفظ کنید.

هرگاه ممکن است، از پیش برنامه‌ریزی کنید تا **اگر در مراسمی شرکت می‌کنید، به کمترین میزان سفر و آماده‌سازی نیاز باشد**. این ممکن است به معنای شرکت در جمعی محلی از ایمانداران باشد که به خانهٔ شما نزدیک‌تر است، یا برگزاری جلسهٔ مطالعهٔ کتاب‌مقدس در خانه، یا ارتباط با ایمانداران در ساعت‌های خارج از سبت. با تمرکز بر قداست و استراحت، به‌جای سنت یا انتظارات، شیوهٔ رعایت سبت خود را با فرمان خدا هماهنگ می‌کنید، نه با الزامات انسان‌ساخته.

راهنمای کلی دربارهٔ سفر

همان اصولِ **روز آماده‌سازی** و **قاعدهٔ ضرورت** مستقیماً در حمل‌ونقل نیز کاربرد دارند. به‌طور کلی، سفر در روز سبت **نباید انجام شود یا باید به حداقل برسد**، به‌ویژه در مسافت‌های طولانی. فرمان چهارم از ما می‌خواهد کارهای معمول خود را متوقف کنیم و به دیگرانی که تحت نفوذ ما هستند نیز اجازه دهیم همین کار را بکنند. وقتی سفر

طولانی در هر سبت را به عادت تبدیل می‌کنیم، با این خطر روبه‌رو می‌شویم که روز استراحت خدا را به روز دیگری از تنش، خستگی و برنامه‌ریزی تدارکات تبدیل کنیم.

برای سفرهای طولانی، باید از پیش برنامه‌ریزی کنید تا سفرتان یا پیش از آغاز سبت انجام شود یا پس از پایان آن. برای مثال، اگر به دیدار خانواده‌ای می‌روید که دور زندگی می‌کنند، تلاش کنید پیش از غروب آفتابِ جمعه برسید و پس از غروب آفتابِ شنبه حرکت کنید. این کار فضایی آرام ایجاد می‌کند و مانع شتاب‌زدگی یا آماده‌سازی در آخرین لحظه می‌شود. اگر می‌دانید که در طول سبت به دلیلی موجه نیاز به سفر خواهید داشت، باید وسیلهٔ نقلیهٔ خود را از پیش آماده کنید؛ سوخت‌گیری کنید، کارهای نگهداری آن را انجام دهید و مسیر خود را از قبل برنامه‌ریزی کنید.

در عین حال، کتاب‌مقدس نشان می‌دهد که **کارهای رحمت‌آمیز در روز سبت مجازند** (متی ۱۲:۱۱-۱۲). دیدار با کسی در بیمارستان، دلداری دادن به بیماران یا خدمت به زندانیان ممکن است نیازمند سفر باشد. در چنین مواردی، باید سفر را تا حد امکان ساده نگه دارید، نباید آن را به گردشی دوستانه تبدیل کنید و باید همچنان به ساعت‌های مقدس سبت توجه داشته باشید. با استثنا دانستن سفر، نه قاعده دانستن آن، قداست و آرامش سبت را حفظ می‌کنید.

وسایل نقلیهٔ شخصی در برابر حمل‌ونقل عمومی

رانندگی با وسایل نقلیهٔ شخصی

استفاده از خودرو یا موتورسیکلت شخصی در روز سبت به‌خودی‌خود ممنوع نیست. در واقع، ممکن است برای سفرهای کوتاه به‌منظور دیدار با خانواده، شرکت در جلسهٔ مطالعهٔ کتاب‌مقدس یا انجام کارهای رحمت‌آمیز ضروری باشد. با این حال، **باید در استفاده از آن احتیاط کرد**. رانندگی همواره با خطر خرابی یا تصادف همراه است که می‌تواند شما — یا دیگران — را ناچار به انجام کاری کند که می‌شد آن را انجام نداد. افزون بر این، سوخت‌گیری، نگهداری و سفرهای طولانی همگی تنش و کاری از جنس روزهای عادی هفته را افزایش می‌دهند. هرگاه ممکن است، باید سفرهای روز سبت با وسیلهٔ نقلیهٔ شخصی را کوتاه نگه دارید، خودروی خود را از پیش آماده کنید (سوخت و نگهداری) و مسیرها را طوری برنامه‌ریزی کنید که اختلال در ساعت‌های مقدس به حداقل برسد.

تاکسی‌ها و خدمات درخواست خودرو

در مقابل، خدماتی مانند اوبر، لیفت و تاکسی مستلزم استخدام کسی هستند که در روز سبت منحصراً برای شما کار کند؛ این کار، ممنوعیتِ به کار واداشتن دیگران برای خودتان را که در فرمان چهارم آمده است، نقض می‌کند (خروج ۲۰:۱۰). این شبیه استفاده از خدمات ارسال غذاست. حتی اگر این کار نوعی راحت‌طلبی جزئی یا گاه‌به‌گاه به نظر برسد، هدف سبت را تضعیف می‌کند و پیام‌های دوگانه‌ای دربارهٔ باورهای راسخ شما می‌فرستد. الگوی ثابت کتاب‌مقدس، برنامه‌ریزی از پیش است تا در ساعت‌های مقدس نیازی نداشته باشید کسی دیگر را برای خود به کار بگیرید.

حمل‌ونقل عمومی

اتوبوس‌ها، قطارها و کشتی‌های مسافربری با تاکسی‌ها و خدمات درخواست خودرو تفاوت دارند، زیرا طبق برنامه‌های زمانی ثابت کار می‌کنند و فعالیتشان به استفادهٔ شما وابسته نیست. بنابراین ممکن است استفاده از حمل‌ونقل عمومی در روز سبت مجاز باشد، به‌ویژه اگر به شما امکان دهد که بدون رانندگی، در گردهمایی ایمانداران شرکت کنید یا کاری رحمت‌آمیز انجام دهید. هرگاه ممکن است، باید بلیت‌ها یا کارت‌های سفر را از پیش بخرید تا در روز سبت با پول سروکار نداشته باشید. باید سفرها را ساده نگه دارید، نباید توقف‌های غیرضروری داشته باشید و باید در طول سفر نگرش حرمت‌آمیز خود را حفظ کنید تا قداست این روز حفظ شود.